

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **A. Z.**

skazanej za przestępstwo z art. 276 k.k.

dotyczącej kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 11 kwietnia 2025 r., sygn. XVII Ka 58/25, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Pile z 13 listopada 2024 r., sygn. II K 199/24,

na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 23 kwietnia 2026 r.

na podstawie art. 531 § 1 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 531 § 3 k.p.k. i art. 431 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. oraz art. 537 § 4 k.p.k. i art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. kasację wniesioną przez obrońcę adw. M. M. na korzyść
skazanej A. Z. pozostawić bez rozpoznania;**
- 2. zarządzić zwrot na rzecz skaranej uiszczzonej opłaty w
kwocie 450 zł;**
- 3. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w postaci
wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili
wszczęcia tego postępowania obciążyć skaraną.**

UZASADNIENIE

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 11 kwietnia 2025 r., sygn. XVII Ka 58/25, utrzymującego w mocy skazujący wyrok Sądu Rejonowego w Pile z 13 listopada 2024 r., sygn. II K 199/24 na korzyść A. Z. wniósł jej obrońca adw. M. M.. Sprawa wraz z kasacją trafiła do Sądu Najwyższego, gdzie w dniu 15 kwietnia 2026 roku wpłynęło pismo podpisane przez skazaną, zawierające oświadczenie o woli cofnięcia wniesionej na jej rzecz kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Cofnięcie wniesionej na korzyść A. Z. kasacji okazało się skuteczne.

Przepisy Kodeksu postępowania karnego pozwalają na cofnięcie złożonego środka odwoławczego, w tym kasacji. Zgodnie z art. 431 § 2 k.p.k. cofnąć wniesiony na jego korzyść środek odwoławczy może oskarżony, chyba że wniósł go oskarżyciel publiczny lub zachodzi wypadek przewidziany w art. 79 k.p.k. Zgodnie z treścią art. 432 k.p.k. cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania, chyba że zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 k.p.k. (bezwzględne przyczyny odwoławcze) lub art. 440 k.p.k. (rażąca niesprawiedliwość wyroku). Przepisy te, na mocy art. 518 k.p.k. mają odpowiednie zastosowanie do postępowania kasacyjnego. Na mocy art. 531 § 1 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 531 § 3 k.p.k. w wypadku cofnięcia kasacji sąd kasacyjny wydaje postanowienie bez udziału stron, chyba że prezes Sądu Najwyższego zarządzi inaczej.

Zważywszy, że w sprawie nie ujawniły się uchybienia przewidziane w art. 439 k.p.k., ani nie miał miejsca wypadek przewidziany w art. 79 k.p.k., cofnięcie kasacji Sąd Najwyższy uznał za skuteczne i skargę tę pozostawił bez rozpoznania. Jednocześnie, zgodnie z art. 527 § 4 k.p.k. zarządzono zwrot skazanej uiszczonej opłaty od kasacji w kwocie 450 zł.

Kierując się z kolei art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. Sąd Najwyższy obciążył skazaną kosztami postępowania kasacyjnego w części obejmującej poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia tego postępowania wydatki. Choć zasadą wynikającą z przywołanych przepisów jest obciążenie strony, która wniosła środek zaskarżenia, a następnie skutecznie go

cofnęła, całością kosztów postępowania, to jednak w sytuacji, w której z mocy przepisu szczególnego (art. 527 § 4 k.p.k.) istnieje obowiązek zarządzenia zwrotu wniesionej opłaty, oznacza to, że ową częścią kosztów, określoną w art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k., skarżącego się nie obciąża. Wobec niestwierdzenia podstaw do zwolnienia skazanej z konieczności poniesienia kosztów w pozostałym zakresie, obowiązkiem tym obciążono A. Z.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]